

Τρίτη 29 Απριλίου 2014, Ώρα 19:30, Θέατρο Ελληνοαμερικανικής Ένωσης
Tuesday, April 29, 2014, 19:30, Hellenic American Union Theatre

Το σύνολο Shonorities παρουσιάζει
Shonorities presents

BOOK OF DREAMS

Μουσική Ιαπόνων και Ελλήνων συνθετών για γυναικεία φωνή, φλάουτο & πιάνο
Music by Japanese and Greek composers for female voice, violin & piano

Shie Shoji – φωνή (Shie Shoji – voice)
Πέτρος Στεργιόπουλος – φλάουτο (Petros Stergiopoulos – flute)
Ευγενία Βοτανοπούλου – πιάνο (Evgenia Votanopoulou – piano)

Μέρος Πρώτο (Part One)

1. Jo Kondo: *Walk* (φλάουτο, πιάνο)
Jo Kondo: *Walk* (flute, piano)
2. Γιώργος Λεωτσάκος: *24 Haiku* (φωνή, πιάνο)
George Leotsakos: *24 Haiku* (voice, piano)
3. Takashi Yoshimatsu: *Digital Bird Suite*, απόσπασμα (φλάουτο, πιάνο)
Takashi Yoshimatsu: *Digital Bird Suite*, extract (flute, piano)
4. Βασίλης Αθανασιάδης: *Soft Light* (φωνή, φλάουτο, πιάνο)
Basil Athanasiadis: *Soft Light* (voice, flute, piano)

Διάλειμα 10 λεπτών (10 minutes interval)

Μέρος Δεύτερο (Part Two)

1. Βασίλης Αθανασιάδης: *Βιβλίο των Ονείρων* φλάουτο, πιάνο
Basil Athanasiadis: *Book of Dreams* (flute, piano)
2. Michio Mamiya: *Japanese Folk Song Collection, Vol.1* (φωνή, πιάνο)
Michio Mamiya: *Japanese Folk Song Collection, Vol.1* (voice, piano)
3. Βασίλης Αθανασιάδης: *Youki* (πιάνο)
Basil Athanasiadis: *Youki* (piano)
4. Shiro Fukai: *Japanese Flute* (φωνή, φλάουτο, πιάνο)
Shiro Fukai: *Japanese Flute* (voice, flute, piano)

Η συναυλία αυτή είναι μέρος μίας σειράς παραστάσεων του συνόλου Shonorities, αφιερωμένων στην ανάδειξη της Ιαπωνικής μουσικής και κουλτούρας. Τα έργα των συνθετών Michio Mamiya και Shiro Fukai επικεντρώνονται στην Ιαπωνική παράδοση ενώ αυτά των Jo Kondo και Takashi Yoshimatsu κάνουν προφανείς αναφορές στην Δύση. Από την άλλη μεριά τα έργα του μουσικοκριτικού/συνθέτη Γιώργου Λεωτσάκου και Βασίλη Αθανασιάδη αναδεικνύουν επιρροές Ιαπωνικών τεχνών και τεχνοτροπίας και αποτελούν μία δυνατότητα έμπνευσης όχι μόνο για Δυτικούς συνθέτες αλλά και συνθέτες της Ιαπωνίας. Ένα τέτοιο φαινόμενο αμφίδρομης πολιτισμικής σχέσης αποτελεί κατ' ουσία τα θεμέλια δημιουργικότητας και καλλιέργειας μίας παγκόσμιας ποικιλόμορφης πολιτισμικής συνείδησης.

This performance is part of a concert series by Shonorities featuring various perspectives of Japanese music and culture. The works by the composers Michio Mamiya and Shiro Fukai focus on their native culture, whereas those by Jo Kondo and Takashi Yoshimatsu look towards the West. On the other hand the pieces by both the critic/composer George Leotsakos and Basil Athanasiadis are influenced by Japanese arts and aesthetics, potentially offering a new source of inspiration not only for Western but also for Japanese artists. Such phenomenon of reciprocal cultural relationship is in essence the basis of creativity and cultivation of a diverse global cultural consciousness.

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ / FIRST PART

JO KONDO (1947–)

Walk (φλάουτο, πιάνο) / Walk (flute, piano)

«Το έργο *Walk*, για φλάουτο και πιάνο, γράφτηκε το 1976. Μία από τις ιδιαιτερότητες αυτού το κομματιού είναι η με συγκοπτόμενο ρυθμό γοργή ηχοχρωματική μετατόπιση μεταξύ των δύο οργάνων. Αυτό πιθανόν να έχει σχέση με τον χαλαρό αλλά και κάπως μπερδεμένο τρόπο περπατήματος μου. Η συνθετική τεχνοτροπία μου την δεκαετία του '70 βασιζόταν κατά ένα μεγάλο βαθμό σε αυτό που ονομάζω 'linear music', συνθετική με τέτοιο τρόπο έτσι ώστε ολόκληρος ο σκελετός του έργου να προκύπτει από μία μοναδική μελωδική γραμμή. Αυτού του είδους η τεχνική μιας ηχοχρωματικής μετατόπισης που θυμίζει την τεχνική 'hocket' (λόξιγγα) θεώρησα ότι ήταν πολύ χρήσιμη για το συγκεκριμένο στυλ σύνθεσης.» [Jo Kondo]

“*Walk, for flute and piano, was written in 1976. One of the peculiarities of this piece is its quick timbral shifting in a syncopated rhythm between the two instruments. This might evoke the relaxed-but somehow tangled-steps of my (or your) walking. My compositional style in the seventies was based to a large extent on what I called 'Sen no ongaku' ('liner music'), a music composed in such a way that the whole structure derives from a single melodic line. And I found that hocket-like timbral shifting among the ensemble members was a very useful technique for that style of composing.*” [Jo Kondo]

ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΕΩΤΣΑΚΟΣ / GEORGE LEOTSAKOS (1935–)

24 Haiku (φωνή, πιάνο) / 24 Haiku (voice, piano)

- i. 7 Haiku (Yosa Buson)
- ii. 12 Haiku Matsuo Bashō
- iii. 5 Haiku (Kobayashi Issa)

ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΕΩΤΣΑΚΟΣ (γ. Αθήνα, 1935), Έλληνας μουσικολόγος και ιστορικός της Έντεχνης Έλληνικής Μουσικής, πρωτοπόρος στην επιστημονική της έρευνα (κατάλογοι έργων συνθετών, δεκάδες επιστημονικών μελετών, όπως *Λύχνος υπό τὸν μὸδιον* [1999], συνοδευόμενο ἀπὸ CD με ἔργα γιὰ πιάνο συνθετῶν τῆς περιόδου 1847–1908, πὸ ἀνακάλυψε ὁ ἴδιος, μονογραφίες γιὰ τὸν Παῦλο Καρρὲρ [2003, σσ.] καὶ τὸ Σπύρο Σαμάρρα [2013, σσ. 1008, ἀμφοτέρες ἑκδ. Μουσείου Μπενάκη]. μαθητικότητας μουσικοκριτικὸς ἀπὸ τὸ 1959 ὡς σήμερα, σὲ ὅλο τὸ φάσμα τοῦ ἑλληνικοῦ ἡμερήσιου, περιοδικοῦ καὶ πρόσφατα ἠλεκτρονικοῦ Τύπου, ὅπου μαζί με δύο ἐκλεκτοὺς συναδέλφους του, καλύπτει τὴν ἀθηναϊκὴ (καὶ ὄχι μόνον) μουσικὴ ζωὴ στὸν Διαδικτυακὸ τύπο www.critics-point.gr. Διπλωματοῦχος (1964) «ἀντιτίξεως καὶ φούγκας» (τὸ ἀνώτερο δίπλωμα θεωρητικῶν στὴν τότε Ἑλλάδα) τοῦ Ἑλληνικοῦ Ψδεῖου, ἀπὸ τὴν ἡλικία τῶν 18 ἐτῶν, γνώρισε καὶ ἐπικεντρώθηκε με πάθος στὴ μελέτη τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Ἰαπωνίας, πὸ ὡς σήμερα ἀγαπᾷ γιὰ τὴ μοναδικότητά του καὶ σέβεται ὡς μίαν ἀπὸ τὶς βαθύτερες πνευματικὲς ἐπιρροὲς πὸ δέχθηκε στὴ ζωὴ του: ἐπεχείρησε νὰ μάθει ἰαπωνικὰ ἀρχικὰ μόνος καὶ ἀργότερα με τὴν βοήθεια τῶν τότε ἀκολουθῶν τῆς Ἰαπωνικῆς Πρεσβείας στὴν Ἑλλάδα κ.κ. Suzuki Atsuya καὶ Mounemoto Toyoshige. Ὅμως σύντομα κατάλαβε ὅτι γιὰ τοῦτο, ἔπρεπε ἢ νὰ ἐγκατασταθεῖ στὴν Ἰαπωνία ἢ νὰ φοιτήσει σὲ Σχολὴ Ἀνατολικῶν Γλωσσῶν εὐρωπαϊκοῦ πανεπιστημίου, πρᾶγμα πὸ δυστυχῶς ἀπέβη ἀνέφικτο. Δὲ θεωρεῖ τὸν ἑαυτὸ του συνθέτη, με τὴν τρέχουσα σημασία τοῦ ὄρου: ἡ σύνθεση εἶναι γι' αὐτὸν ἔκφραση βαθύτατων βιωμάτων, γι' αὐτὸ καὶ τὴ μουσικὴν ἐργογραφία του ἀποτελοῦν περὶ τὰ 15 μόνον ἔργα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον «αὐτοβιογραφικά». Ὡς προσκεκλημένος τοῦ ἰαπωνικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν (*Gaimushō*), ἐπισκέφθηκε γιὰ πρώτη φορὰ τὴν Ἰαπωνία τὸ Σεπτέμβριο 1963 καὶ ἐπὶ 35 ἡμέρες τὴν περιόδευσε σιδηροδρομικὰ, χωρὶς διερμηνέα. Τὴ δεύτερη φορὰ, (φθινόπωρο 1972), μετέσχε στὸ Διεθνὲς Ἰαπωνολογικὸ Συνέδριο (τομέας μουσικῆς, Κυότο), με τὴν ἀνακοίνωση: *Japan's Presence in Greek Musical Life and Creation* (δημοσιεύθηκε στὰ πρακτικὰ τοῦ συνεδρίου ἰαπωνικὰ καὶ ἀγγλικά). Στὴν Ἑλλάδα, ὀργάνωσε συναυλία μουσικῆς Νό με δύο ἐρμηνευτὲς φλάουτου *nōhkan* καὶ τυμπάνου *taiko* (1962), συνέταξε πολυσέλιδο φυλλάδιο με λεπτομερῆ εἰσαγωγὴ καὶ πλήρεις μεταφράσεις τῶν ἔργων πὸ παρουσίασε στὸ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν ὁ θίασος Νό «Κάνζε Καϊκάν» (3, 4, 5.9.1965). Χρόνια πρὶν τιμηθεῖ ὁ συγγραφέας με βραβεῖο Νόμπελ, μετέφρασε ἀπὸ τὰ γαλλικά, με τὴν συμπαράσταση φίλων διπλωματῶν τῆς ἰαπωνικῆς πρεσβείας τὸ μυθιστόρημα τοῦ Γιασουνάρι Καβαμπάτα *Ἡ χώρα τοῦ χιονιοῦ* (ἰαπ. *Yukiguni*, ἑκδ. «Κέδρος», 1968) πὸ σημεῖωσε μεγάλη ἐκδοτικὴ ἐπιτυχία. Τὰ 24 *haiku*, σὲ στίχους Matsuo Bashō (12, Μάρτιος 1961) Yosa Buson (7, Ἀπρίλιος 1961) καὶ Kobayashi Issa (5, Μάιος 1961), γράφτηκαν πρὶν ὁ Λεωτσάκος γνωρίσει τὴν Ἰαπωνία, σὲ μιὰ κορυφοῦμενη

πνευματική ανάταση που σταδιακά, τὸν ὀδηγοῦσε σὲ μεγαλύτερη λιτότητα καὶ ἀφαίρεση: γνωρίζοντας τὴν παραδοσιακὴν ἰαπωνικὴ μουσικὴ ἀπὸ σπανιότατες τότε ἠχογραφήσεις, θεώρησε ὅτι κάθε ἀπομίμησή της δὲν θὰ εἶχε νόημα καὶ ἔτσι, ἂν κάτι ἰαπωνικὸ κατόρθωσε νὰ περάσει σ' αὐτὲς τὶς συντομότερες τριμερεῖς μορφὲς ἦταν ἡ μαγεία ἀπὸ τὰ ἀνεπανάληπτα *ukiyo-e* τῶν μεγάλων δασκάλων Χοκουσάι καὶ Χιροσιγκέ. Καὶ τὰ 24 *haiku* ἔχουν παιχθεῖ στὴν Ἑλλάδα τοῦλάχιστον μία φορὰ, ἐπειδὴ ὁ Λεωτσάκος, ὡς μουσικοκριτικός, κρατεῖ σὲ ἀπόσταση καλλιτέχνες πρόθυμους νὰ ἐρμηνεύσουν ἔργα του, γιὰ λόγους εὐνόητους.

GEORGE LEOTSAKOS (b. Athens, 1935): Greek musicologist and historian of Hellenic Art Music, a pioneer of its scientific research (composers' worklists, dozens of published scientific articles such as *Light under the bushel* [1999], accompanied by a CD, with Greek piano works composed between 1847 and 1908 and discovered by the author, monographs on composers Pavlos Carrer [2003, pp. 296] and Spyridon Samaras [2013, pp. 1008], both published by the *Benaki Museum*, Athens). Also, a militant music critic from 1959 to the present day to the most prestigious Athens daily newspapers and periodicals he recently shifted to the *Internet*, where he publishes his reviews at the site www.critics-point.gr, established by two other eminent Greek music critics. In 1964 he obtained his «Counterpoint and Fugue» diploma (then the highest in Greek for theoretical music studies), from the *Hellenic Conservatory*, Athens.

Since the age of 18, he became acquainted and fervently dedicate himself to the history and civilization of Japan which he always cherishes for its uniqueness and respects as one of the deepest spiritual influences he ever experienced: he tried to learn the Japanese language, initially by himself and later with the kind assistance of Messrs Suzuki Atsuya and Mounemoto Toyoshighe, then attachés at the Athens Japanese Embassy. However, very soon he realized that in order in order to accomplish his studies he had either to settle in Japan, or, at least, enrol at the School of Oriental Languages of some prestigious Western university. Unfortunately for reasons independent of his will, these projects never materialized.

Leotsakos does not consider himself a composer, at least with the current meaning of the term. Composing represents for him the expression of innermost feelings and experiences. For this reason, not to mention his activities as a musicologist and music critic, his worklist contains only some 15 opuses, which might be termed «autobiographical». Invited by the Japanese Foreign Ministry.

(*Gaimushō*) he first visited Japan in September 1963 and for 35 days he toured the country (Honshu, Hokkaido) travelling by railway, all alone, without an interpreter. The second time (autumn 1972) he participated at the International Congress for Japanological Studies (section: music) in Kyoto, presenting a paper under the title Japan's Presence in *Greek Musical Life and Creation*, published in the Congress's Annals, both in Japanese and English. In Greece he organized a live concert of Nōh music (nōhkan flute and taiko drum; 1962), and wrote a booklet with an extended introduction, plus full-text translations in Greek of the Nōh and kyōgen plays presented at the Athens Festival (3,4,5 Sept. 1965), by the Kanze Kaikan company, from Kyoto. Years before the author became internationally famous for having obtained the Nobel Prize in literature, Leotsakos, with the kind assistance of friends from the Japanese Embassy, translated from the French for his own pleasure, Yasunari Kawabata's novel *Yukiguni* (i.e. *Snow Country*). This translation was published in 1968 by *Kédros* company and became a major editorial success in Greece.

The 24 *haiku*, on verses by Matsuo Bashō (12, March 1961) Yosa Buson (7, April 1961) and Kobayashi Issa (5, May 1961) were composed before Leotsakos's first visit to Japan, in an ever ascending spiritual elation that gradually led him to an ever greater simplicity, not to say abstraction: having become acquainted with the major forms of Japanese traditional music from recordings (at that time extremely rare), he thought that every attempt of «imitating» it, or even approaching it, would be futile or even disastrous. Therefore if he has managed to imbue these shortest ternary forms with some Japanese flavour, this should be rather sought to his enchantment from the *ukiyo-e* landscapes of great masters of Japanese pictorial art, such as Hokusai and Hiroshige. All 24 *haiku* have been performed in Greece at least once, since Leotsakos, as a conscientious music critic, for reasons very obvious, tends to politely discourage artists wishing to interpret his works.

i. 7 Haiku, Yosa Buson (1716–1784)

Αγγλικές μεταφράσεις/English Translation: Donald Keene

Mijika nō ya asase ni nokoru tsuki ippen	Night that ends so soon: in the shallows still remains one sliver of the moon	Σύντομη νύχτα· μὲς στὰ ρηχὰ νερὰ ἀπόμεινε μιὰ φλούδα φεγγαριοῦ
Harusame ni nuretsutsu yane no temari kana	As the spring rains fall, soaking in them, on the roof is a child's rag ball	Ἀνοιξιάτικη μπόρα· ξεχάστηκε πάνω στὴ στέγη ἐνὸς παιδιοῦ τὸ τόπι
Harusame ni dōsha no kimi no sasamegoto	Ah, the rains of spring! dear lady driving with me here, your whispering!	Ἀνοιξιάτικη μπόρα· ξεχάστηκε πάνω στὴ στέγη ἐνὸς παιδιοῦ τὸ τόπι
Harusame ya! kawazu no hara no mada nurezu	Spring rain ! and as yet the little froglets' bellies haven't got wet ...	Βροχὴ τῆς ἄνοιξης! τῶν μικρῶν βατράχων οἱ κοιλιές δὲ βράχηκαν ἀκόμη ...
Nashi no hana; tsuki ni fumi yomu onna ari	Blossoms on the pear; and a woman in the moonlight reads a letter there ...	Ἄνθη ἀχλαδιᾶς· μὲς στὸ φεγγαρόφωτο, γράμμα διαβάζει κάποια γυναίκα
Sakura chiru; nawashiro mizu ya hoshi-zukiyo	Scattered petals lie on the rice-seedling waters: stars in the moonlight sky	Ἄνθη κερασιᾶς : μὲς τὸ νερὸ τῶν ὀρυζῶνων ἀστέρια μὲς στὴ φεγγαροφεγγιά
Toba dono e go-rok'ki isogu nowaki kana	To great Toba's Hall five or six horsemen hasten: a storm wind of the fall	Στὴ μεγάλην αἴθουσα τοῦ ναοῦ τοῦ 'Toba', πεντ'εξ καβαλλάρηδες βιάζονται φθινοπωρινὴ θύελλα

ii. 12 Haiku Matsuo Bashō (1644–1694)

Αγγλικές μεταφράσεις/English Translation: Donald Keene

Kiyataki ya ! nami ni chirikomu ao matsuba	Clear cascades in the water scatter blue pine needles	Καταρράχτες ! μὲς στὴ δίνη πνίγονται Γαλάζιες πευκοβελόνες
Chō tori no shiranu hana ari aki no sora	To bird and butterfly it is unknown this flower here the autumn sky	Σὲ πεταλούδα καὶ πουλί Ἄγνωστο τοῦτο τὸ λουλουδί: Ὁ οὐρανὸς τοῦ φθινοπώρου
Yamu kari no yōsamui ni ochite tabi ni ka no	A sick wild duck falling in the evening cold these traveller's lodgings	Ἀρρωστη ἀγριόπαπια, μὲς στὸ νυχτερινὸ κρῦο πέφτει· ὦ στρατοκόπων χάνια
Futari mishi yuki wa, kotoshi mo furikeru ka?	Snow that we two saw together – this year is it fallen anew?	Χιόνι ποὺ μεῖς οἱ δυὸ ἀντικρύσαμε, ξανάπεσε καὶ φέτος;
Ara umi ya Sado ni yokotau Ama no gawa	How rough a sea! and, stretching over Sado Isle, the Galaxy	Θάλασσα ἀγριεμένη! πάνω ἀπὸ τὸ νησὶ Sado, ὁ Γαλαξίας
Nō wo yoko ni uma hikimuku yo hototogisu	Across the fields turn the horse's head – A skylark!	Μὲς στὸν κάμπο, τίναξε τὸ κεφάλι τὸ ἄλογο : τραγουῖδι κούκου
Yuku haru no Ōmi no hito to oshimikeru	The departing spring With the the men of Ōmi have I lamented	Τῆς ἄνοιξης τὸ τέλος, μὲ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Ōmi θρήνησα

Yuku haru ya tōri naki, uo no me wa namida	Spring comes to end, birds weep and in the eyes of fish are tears	Τέλος τῆς ἀνοιξῆς, κλαῖν τὰ πουλιά, στὰ μάτια τῶν ψαριῶν (ὑπάρχουν) δάκρυα
Furuike ya! kawazu tobikomu mizu no oto	The old pond: A frog jumps in, – The sound of the water	Λιμνούλα κήπου ! Ἕνα βατράχι πέφτει Κραυγὴ νεροῦ
Hitosu ya ni Yūjo no netari hagi to tsuki	Under the same roof prostitutes too were sleeping the clover and the moon	Μὲς στὸ ἴδιο πανδοχεῖο κοιμόντουσαν πόρνες · τριφύλλι καὶ φεγγάρι
Shizukasa ya – iwa ni shimiuru semi no koe	Such stillness – the cries of the cicadas sink into the rocks	Σιγὴ βαθύτατη – Τὸ βράχο τὸν τρυπᾶ τοῦ τζιτζικιοῦ ἢ φωνῆ
Inazuma ya yami no kata yuku goi no koe!	A sudden lightning gleam: off into the darkness goes the night heron's scream	Μιὰ ἀστραπή! Τὸ σκοτάδι σκίζει τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ φωνῆ

iii. 5 Haiku, Kobayashi Issa (1763–1828)

Ἀγγλικὲς μεταφράσεις/English Translation: Donald Keene

Tōyama no medame ni utsuru tombo kana!	In its eye the far-off hills are mirrored dragonfly!	Τὰ μακρυνὰ βουνά μὲς στὰ μάτια του καθρεφτίζονται· ἐξάισιο ἔντομο!
Toshikasa wo urayamaretaru; samusa kana!	When one is old, one is envied by people– oh, bit it's cold!	Καλότυχα σοῦ λέν, τὰ γερατιά! ὅμως, τί κρύο !
Isshaku no ta taki mo, oto sh'te Yūsuzumi!	A one-foot waterfall it too makes noises, and at night the coolness of it all!	Κι' ἕνας μικρούλης καταρράχτης Θόρυβο κάνει... Τόση δροσιά τῆ νύχτα!
Asagao no hana de fuitari iori kana!	A morning-glory vine in its full bloom, has thatched this hut of mine	Ἕνα αἰγόκλημα ἀνθίζοντας, σκέπασε τὸ μικρὸ μου καλύβι
Utsukushi ya! shoji no ana no ama-no-gawa	A lovely thing to see! through the paper window's holes the Galaxy ...	Τόσο ὁμορφο! τὸ χάρτινο παράθυρο, μιὰ τρύπα κι' ἀνάμεσα ὁ Γαλαξίας ...

TAKASHI YOSHIMATSU (1953–)

Digital Bird Suite (φλάουτο, πιάνο) / Digital Bird Suite (flute, piano)

Το ἔργο Digital Bird Suite για φλάουτο και πιάνο, γράφτηκε το 1982, και προέρχεται «από την μουσική ενός φανταστικού μπαλέτου, ο ἥρωας του οποίου ἦταν ἕνα μηχανικό πουλί με το ὄνομα Ψηφιακὸ Πουλί». Ὅπως ο Oliver Messiaen στην Δύση, ἔτσι και ο Yoshimatsu, γοητευμένος ἀπὸ τις κινήσεις και τα καλέσματα των πουλιῶν ἔγραψε ἔργα ὅπως τα *Threnody to Toki* (1980), *Chikap* (1981) για μεγάλη ορχήστρα, *The Age of Birds* (1986) για συμφωνική ορχήστρα, *Four Pieces in Bird Shape* (1983) για κλαρινέτο και πιάνο, και το *Random Bird Variations* (1985) για δύο πιάνα.

Ἡ σουίτα ἀποτελεῖται ἀπὸ πέντε μέρη. Ἀπὸψε θα παρουσιάσουμε το πέμπτο μέρος με τίτλο *Bird Circuit (rondo)*. Ἡ μουσική εἶναι γεμάτη ἀπὸ τρέμολα, ἐπαναλαμβανόμενες νότες, γρήγορα ἀρπές, ρυθμικά μοτίβα και ἄλλες τεχνικές που δίνουν την αἴσθηση των πουλιῶν.

The *Digital Bird Suite* for flute and piano, composed in 1982, is extracted "from fictitious music for a fictitious ballet, the hero of which is a mechanical bird named Digital Bird".

Like Oliver Messiaen in the West, Yoshimatsu has always been fascinated by the movements and calls of birds in such works as *Threnody to Toki* (1980), *Chikap* (1981) for flute orchestra, *The Age of Birds* (1986)

for symphony orchestra, *Four Pieces in Bird Shape* (1983) for clarinet and piano, and the *Random Bird Variations* (1985) for two pianos.

There are five pieces in the suite. Tonight we will present the fifth movement, titled *Bird Circuit (rondo)*. The music consists of fluttering tremolos, quick arpeggios, pointillistic angular writing on steady rhythmic pulses, and other bird-like gestures.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ / BASIL ATHANASIADIS (1970–)
Soft Light (φωνή, φλάουτο, πιάνο) / Soft Light (voice, flute, piano)

Στην τελετή του τσαγιού, ακόμα και κατά την διάρκεια της ημέρας, ο φωτισμός του χώρου είναι απαλός, μια και το χαμηλό γείσο της στέγης δεν επιτρέπει να περνάει παρά μόνο ένα μικρό μέρος των ακτίνων του ήλιου. Η σημασία του κατάλληλου φωτισμού για την ατμόσφαιρα όλης της τελετής περιγράφει την ιαπωνική αισθητική *yawaragi* (απαλότητα/ησυχία). Το απαλό φως, κάτι που παρατηρούμε και στην παραδοσιακή Ιαπωνική κατοικία, έχει σαν αποτέλεσμα την δημιουργία ενός χαλαρωτικού, ήρεμου περιβάλλοντος κατάλληλο για διαλογισμό και χαλάρωση. Ένα άλλο σημαντικό χαρακτηριστικό του *yawaragi* είναι η χρήση των διακριτικών χρωμάτων. Στην επίσημη τελετή του τσαγιού τα πάντα μες στον χώρο αναδύουν μία νηφάλια απόχρωση ενώ οι ίδιοι οι επισκέπτες επιμελώς επιλέγουν ενδυμασία διακριτικών χρωμάτων.

Στο έργο *Soft Light*, η χρήση των οργάνων χαρακτηρίζεται από μία μη-δεξιοτεχνική λιτότητα, παραπέμποντας σε μια νηφαλιότητα ηχοχρώματος παρόμοια με εκείνης της τελετής του τσαγιού. Η ηχοχρωματική παλλέτα περιορίζεται στο ελάχιστο. Η δυναμική του ήχου, περιορισμένη σε πλαίσια *ppp/pp* και *mp/mf* δημιουργεί την εντύπωση μιάς απόστασης από την ηχητική πηγή με τρόπο παρόμοιο όπως το διάχυτο φως φιλτράρεται μέσα από τα ανοίγματα του χώρου της τελετής του τσαγιού. Η απαλή ποιότητα του ήχου δεν αλλοιώνεται ακόμη και στις περιπτώσεις κάποιας δυναμική έντασης, μια και αυτές οι εξάρσεις είναι στιγμιαίες δίνοντας γρήγορα την θέση τους στην σιωπή.

In the tea ceremony, the Japanese tea house interior even in the daytime the light in the room is subdued, for the low eaves of the slanting roof admit but few of the sun's rays. The importance of appropriate lighting in the mood of the overall ceremony signifies the Japanese aesthetic *yawaragi* (softness/quietness). The soft-light effect of the tea house, also prevalent in the design of the traditional Japanese home, results in a soothing, tranquil environment suitable for meditation and relaxation. Another important characteristic of *yawaragi* is the use of unobtrusive colours. In the formal tea ceremony everything is sober in tint from the ceiling to the floor; the guests themselves have carefully chosen garments of unobtrusive colours. The instrumental treatment characterised by a non-virtuosic modesty, alludes to a timbral sobriety similar to that evident in the tea ceremony. The timbral resources employed here are limited to a minimum. Dynamics limited as they are within a *ppp/pp* and *mp/mf* framework create the impression of distance from the sound source in a similar manner as in the example of the diffused light filtered through the screens of the tea house. The subdued quality of sound is maintained even in the instances of louder dynamics as the dynamic peaks occur only momentarily quickly receding back to silence.

Διάλειμα 10 λεπτών (10 minutes interval)

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ / PART TWO

ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ / BASIL ATHANASIADIS (1970–)

Βιβλίο των Ονείρων (φωνή, φλάουτο, πιάνο) / Book of Dreams (voice, flute, piano)

«Κατά πόσον ένα όνειρο είναι μια σκέψη; Εάν το να ονειρευόμαστε σημαίνει ότι σκεφτόμαστε κάτι. Ας υποθέσουμε ότι βλέπουμε το όνειρο ως ένα είδος γλώσσας. Ένας τρόπος για να πούμε κάτι, ή ένας τρόπος να συμβολίσουμε κάτι. Ίσως να υπάρχει ένα είδος συμβολισμού, όχι απαραίτητα αλφαβητικού - θα μπορούσε για παράδειγμα να είναι όπως τα Κινέζικα. Έτσι ίσως θα μπορούσαμε να βούμε έναν τρόπο για τη μετατροπή αυτού του συμβολισμού σε γλώσσα ή συνηθισμένη ομιλία, συνηθείς σκέψεις. Εάν όμως θα ήταν έτσι, η μετάφραση θα έπρεπε να είναι δυνατή αμφιδρόμως. Με τη χρήση της ίδιας τεχνικής θα έπρεπε να ήταν δυνατή η μετάφραση συνηθών σκέψεων στη γλώσσα των ονείρων ... είναι προφανές ότι υπάρχουν συγκεκριμένες ομοιότητες με τη γλώσσα.

... ας συγκρίνουμε το ερώτημα γιατί ονειρευόμαστε και γιατί γράφουμε ιστορίες. Τα πάντα σε μία ιστορία δεν είναι απαραίτητα αλληγορικά. Τι νόημα θα είχε εάν κάποιος προσπαθούσε να εξηγήσει γιατί έχει γράψει αυτήν την συγκεκριμένη ιστορία με αυτόν τον συγκεκριμένο τρόπο; Δεν υπάρχει κανένας λόγος για τον οποίο οι άνθρωποι μιλούν. Ένα μικρό παιδί συχνά μωρολογεί μόνο για την ευχαρίστηση του να κάνει θορύβους. Αυτός είναι επίσης ένας λόγος για τον οποίο οι ενήλικοι μιλούν.

Και υπάρχουν αμέτρητοι άλλοι.» [Ludwig Wittgenstein]

“Whether a dream is a thought. Whether dreaming is thinking about something. Suppose you look on a dream as a kind of language. A way of saying something, or a way of symbolising something. There might be a regular symbolism, not necessarily alphabetical—it might be like Chinese, say. We might then find a way of translating this symbolism into the language or ordinary speech, ordinary thoughts. But then the translation ought to be possible both ways. It ought to be possible by employing the same technique to translate ordinary thoughts into dream language ... obviously there are certain similarities with language.

... compare the question of why we dream and why we write stories. Not everything in the story is allegorical. What would be meant by trying to explain why he has written just that story in just that way? There is no one reason why people talk. A small child babbles often just for the pleasure of making noises. This is also one reason why adults talk.

And there are countless others.” [Ludwig Wittgenstein]

MICHIO MAMIYA (1929–)

Japanese Folk Song Collection, Vol.1 (φωνή, πιάνο)

Japanese Folk Song Collection, Vol.1 (voice, piano)

Το ενδιαφέρον του Michio Mamiya για το Ιαπωνικό λαϊκό τραγούδι ως υλικό για τα φωνητικά του έργα δεν μπορεί να συγκριθεί με κανέναν άλλο σύγχρονο συνθέτη. Η δημιουργικότητα του επηρεάστηκε κατά ένα μεγάλο βαθμό από τα νεανικά του χρόνια. Μετά την καταστροφή της πατρικής του κατοικίας από τους βομβαρδισμούς του Β Παγκοσμίου Πολέμου, μετακόμισε μαζί με την οικογένεια του στο Αομογί, στον πρώτο όροφο ενός κτηρίου αλευτικού συνεταιρισμού.

«Το καλοκαίρι στην παραγορά, κατά την διάρκεια του φεστιβάλ *Nebuta*, γυναίκες και άντρες απ'όλη την Ιαπωνία επιδείκνυαν τις δεξιότητές τους. Η σκηνή ήταν σχεδόν απέναντι από το παράθυρο του πρώτου ορόφου του σπιτιού μας, έτσι είχαμε θέσεις πρώτης κατηγορίας. Πιο κοντά στη σκηνή, χιλιάδες άνθρωποι που είχαν έρθει από την ύπαιθρο τρώγοντας και πίνοντας, χειροκροτούσαν και φώναζαν, απολαμβάνοντας την παράσταση μαζί με τους καλλιτέχνες επί σκηνής. Εκείνη την εποχή υπήρχε ακόμη μια στενή σχέση ανάμεσα στις ζωές των ανθρώπων και των τραγουδιών που τραγουδούσαν ... Τα δημοτικά τραγούδια της Ιαπωνίας εξακολουθούν να παίζουν για μένα προσωπικά έναν πολύ σημαντικό ρόλο.» [Mamiya 1971]

Κατά τον Mamiya η μετέπειτα ανάμειξη του με το λαϊκό τραγούδι ξεκίνησε μετά την αποφοίτησή του, το 1952, από τη Σχολή της Μουσικής του Τόκιο (Geidai). Για τρία χρόνια δούλεψε μαζί με την τραγουδίστρια και μουσικολόγο Ruriko Uchida, η οποία και του ζήτησε το 1955 να συνθέσει γι'αυτήν τραγούδια με συνοδεία πιάνου. Με την προτροπή της Uchida να συλλέξει παραδοσιακά τραγούδια, επισκέφθηκαν μαζί το NHK για να ακούσουν το πλούσιο αρχείο ηχογραφήσεων από όλη την Ιαπωνία.

Από το 1955 μέχρι και το 1968 συνέθεσε την συλλογή των Ιαπωνικών δημοτικών τραγουδιών με συνοδεία πιάνου η οποία μετέπειτα έγινε η βάση μουσικής για χορωδία. Σε αυτό το πρώτο μέρος της

συλλογής, το πρώτο τραγούδι *Sasori-uta* είναι ένα παλιό τραγούδι από την περιοχή Sawauchi του νομού Iwate ενώ το δεύτερο τραγούδι *Komori-uta* προέρχεται από την περιοχή της Akita και είναι ένα νανούρισμα. Τέλος το τρίτο τραγούδι, *Shakushi-uri-uta* που επίσης προέρχεται από την Akita, είναι ένα τραγούδι ενός γυρολόγου που πουλάει ξύλινες κουτάλες και λόγω της διαλέκτου που είναι γραμμένο, είναι σχεδόν αδύνατο να μεταφραστεί από τα Ιαπωνικά.

The extent of Michio Mamiya's interest in Japanese folk song as material for his vocal works is unmatched by that found in any other contemporary composer. His creative output was greatly affected by his early life. He was exposed to Japanese folk culture when, after the family's home was destroyed in the firebombings of World War II, they moved to Aomori prefecture, where they lived on the second floor of a fisherman's cooperative association.

'In the summer, at the time of the Nebuta Festival, a singing contest in which men and women from all over would display their skills took place in the fish market. The stage was almost directly across from the second floor window of our home, so we had first-class seats. Nearer the stage, thousands of people who had come from the countryside would eat their lunches and drink sake as they applauded and shouted, enjoying the performance along with the performers on stage. In those days there was still a close tie between the lives of the people and the folksongs being performed ... The folksongs of Japan are still something very important to me personally.' [Mamiya 1971]

Mamiya said that his subsequent involvement with folk song came after he graduate in 1952 from the Tokyo School of Music (later Geidai). For three years he worked with the singer and musicologist Ruriko Uchida as an accompanist, and in 1955 she asked him to compose songs with accompaniment for her. From Uchida's suggestion that he collect folk songs, they went to the NHK to listen to the fabulous collection of recordings there from all over Japan.

Between 1955 and 1968 he created all the collection of Japanese folk songs with the accompaniment of piano which was to become the basis for music for choir. In this first collection, the first song *Sasori-uta* is an old song from Iwate prefecture, Sawauchi district. The second song *Komori-uta* is from Akita Prefecture and is a lullaby a mother sings. The third song *Shakushi-uri-uta* also originating from Akita Prefecture is a wooden-ladle peddler's song, almost impossible to translate from the Japanese.

1. Sasori-bushi

Ame no furu toki na
Yoshi yaji toutareba
bikkinda teburishite
sekihaneta sansaya
oyahoni sodanaya
bikkin da teburishie
sekihaneta sansaya

2. Komori-uta

Nenne kokororoko nenne
kokororokoya
ora no mennko dosa dareka mota
daremo kamanetate hitori kite
nennne kokororoya nenne
kokororokoya
are no menkou nado naste naku
no nakeba enkokite kajirareru

3. Shakushi-uri-uta

Kora misaina misaina
shakushimai towa misaina
kora shakushiuri no kanzaruro

Nomi ni kanna
megurigatana minna nito
shikkaragaite

1. Sasori-bushi

Passing through
a marshy land *Yoshiyagi*
in the rain,
I saw a frog
hopping
in a comical action

2. Lullaby

Sleep my baby!
if you cry
a wild dog
will come
from the mountain
to bite you

3. Selling wooden ladle

A peddler calls out to sell his
wooden-ladles explaining how
they are made and what they are
made of

1. Sasori-bushi

Περνώντας μέσα
από τα ελώδη εδάφη του
Yoshiyagi
μες στη βροχή, είδα ένα βάτραχο
που πηδούσε
με κωμικό τρόπο

2. Νανούρισμα

Κοιμήσου μωρό μου
εάν κλαις
ένα άγριο σκυλί
θα κατέβει
από το βουνό
και θα σε δαγκώσει

3. Πουλώντας ξύλινες κουτάλες

Ένας γυρολόγος διαφημίζει τις
ξύλινες κουτάλες που πουλάει
φωναχτά, εξηγώντας πως και από
τι είναι φτιαγμένες

ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ / BASIL ATHANASIADIS (1970–)
Youki (πιάνο) / Youki (piano)

ο έργο για σόλο πιάνο Youki, είναι το πρώτο κομμάτι που συνέθεσα μετά τη μετακίνηση μου, τον Δεκέμβριο του 2011, στο Kushiro, μια πόλη που βρίσκεται στο ανατολικό Hokkaido (Βόρεια Ιαπωνία). Παρά το γεγονός ότι το Kushiro είναι η τέταρτη μεγαλύτερη πόλη του Hokkaido, είναι αξιοσημείωτα ήσυχη και όχι τόσο πυκνοκατοικημένη περιοχή. Ο νωχελικός ρυθμός ζωής σε συνδυασμό με την αίσθηση της απομόνωσης λόγω της θέσης της πόλης, περικυκλωμένης από τον ωκεανό και τη μεγαλύτερη ελώδη περιοχή στην Ιαπωνία, είχε σημαντική επίδραση στην μουσική που συνέθεσα κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου.

Το καλοκαίρι του 2012 ο τότε δύο ετών γιος μου, με επισκέφθηκε στο σπίτι που ζούσα στο Kushiro. Μην έχοντας άλλα παιδιά να παίζει στη γειτονιά, έπαιζε ως επί το πλείστον μόνος του με τα αυτοκίνητα του, τα βιβλία του ή οποιοδήποτε άλλο ενδιαφέρον αντικείμενο θα ανακαλύπτε στο σπίτι. Παρατηρώντας τον, σχεδόν ακίνητο, μου έκανε εντύπωση με πόσο μεγάλη συγκέντρωση αφιερωνόταν στο αντικείμενο της προσοχής του. Σύντομα αρχίσα να διακρίνω μια συγκεκριμένη αναλογία μεταξύ του τρόπου παιχνιδιού του γιου μου και του αργού ρυθμού ζωής στο Kushiro. Αυτή η παρατήρηση έγινε και η έμπνευση του κομματιού για σόλο πιάνο, αφιερωμένο στο γιο μου, ένα κομμάτι που κατά τον μεγαλύτερο μέρος αποτελείται από ήσυχα τμήματα, περιστασιακά διακοπτόμενα από σύντομα και σεμνά ξεσπάσματα ενέργειας.

Youki, was the first work I composed after moving in December 2011 to Kushiro, a city located at the Eastern Hokkaido (Northern Japan). Despite the fact that Kushiro is the fourth biggest city in Hokkaido, is a fairly quiet and not that densely populated place. The quiet lifestyle combined with the sense of isolation due to city's location surrounded by the ocean and the biggest marshland in Japan, had a significant effect on the music I composed during that period.

In the summer of 2012 my young son visited me at the house I lived in Kushiro. Not having any other kids to play at the neighbourhood, he would mostly play alone with his cars, books or any other interesting objects he would often discover in the house. I noticed that during his play he would mostly concentrate on the object of his attention and only occasionally would momentarily move before returning back to the original stage of stillness. I soon discerned a certain analogy between my son's play and the generally slow paced lifestyle in Kushiro. This observation was to become the inspiration of the work for solo piano, dedicated to my son, a piece dominated by quiet sections interrupted by the occasional brief and modest outbursts of energy.

SHIRO FUKAI (1907–1952)

Japanese Flute (φωνή, φλάουτο, πιάνο) / Japanese Flute (voice, flute, piano)

Ο συνθέτης Shiro Fukai, ο οποίος κατά την διάρκεια της ζωής του ήταν κυρίως γνωστός ως μουσικοκριτικός, γεννήθηκε στην Akita τον Απρίλιο του 1907 και πέθανε στο Kyoto το 1952. Σε ηλικία 20 ετών, πήγε στο Τόκιο, και σπούδασε στη Μουσική Σχολή Kunitachi υπό την διδασκαλία του Meiro Sugawara. Οι συνθέσεις του χαρακτηρίζονται από ένα περίτεχνο στυλ που βασίζεται στην Γαλλική ιμπρεσιονιστική μουσική και έχει γράψει αρκετά καλόδομημένα ορχηστρικά έργα. Με εξαίρεση την καντάτα *Prayer for Peace*, άφησε πίσω του πάρα πολύ λίγη φωνητική μουσική. Ανάμεσα της, το έργο *Japanese Flute*, γραμμένο το 1930 είναι το μόνο φωνητικό έργο του που έγινε σχετικά γνωστό. Αυτή η σύνθεση αναδίνει μία διακριτική αίσθηση της ομορφιάς του Ιαπωνικού λυρισμού και την εποχή που γράφτηκε απέσπασε πολύ καλές κριτικές.

The composer Shiro Fukai, who was mainly known during his lifetime as a music critic, was born in Akita Prefecture in April 1907 and died in Kyoto in 1952. He came to Tokyo at the age of 20, and studied at Kunitachi Music School under Meiro Sugawara. His compositions came to assume an elaborate style based on French impressionistic music and he wrote several well-structured orchestral works. Apart from the cantata *Prayer for Peace* he left little vocal music and the *Japanese Flute* written in the 1930s can be said to be his only vocal work that is relatively well-known. This work was rated highly at the time, and one senses the beauty of Japanese lyricism in between the lines.

1. Ina

Shinsyu, ina no tani
boke no hanazakari.

haru deka e soka,
muko toroka.

ina wa yūyake
takato wa koyake.

asu wa hiyori ka
mayūro ka.

kuwa no yojimo ni
chiratsuku hoshi wa.

meoto boshi ka yo
mada akenu.

2. Defune

iyoyo wakare ka
barabara matsu ka
koko ha kashidate
hayanakeru.

hachijyo yaene no
seno seno iwa yo
shio no hashiri wo
naze sekanu.

fune no tomojuna
futsuri to kirerya
en ga kireta to
nigeru ki ka.

Hachijyo yaene no
ato oi chidori
fune mo deta jyani
naze shinanu.

3. Haayabe no yanshichi

haayabe no yan shichisan ni
nani koute agiyu ka
aka kate no goi
mame shibori.

haayabe no yan shichisan ni
miseta ka mon na
gion matsuri ni
hishi no hana.

haayabe no yan shichisan ga
nosukai ga yoi
sue ha kappa no
sarakaburi.

1. Ina

In the valleys of Ina in Shinsyu
Luffa flowers are in full bloom

Shall I get silkworms hatched,
Or get a husband?

I see an evening glow at Ina,
Must be reflecting at Takato.

Will it be fine tomorrow?
Shall I sell cocoons?

Stars are tinkling
On the night frost on mulberry
leaves.
Are they the Altair and Vega?
Dawn is yet to come.

2. Sailing out

Now is the time to part,
Pine trees are apart from each
other, here at Kashidate,
I am already giving way to tears.

Rocks in the shallows
At Yaene of Hachijo Island,
Why don't you block
The running of the tide?

As the stern line of the boat
Breaks snap off,
Are you going to escape,
Saying our ties are off, too?

The chasing plover
At Yaene of Hachijo,
Why don't you die,
Now that the boat is gone?

3. Yanshichi of Yabe

What shall I buy
For Yanshichi-san of Yabe?
A red hand-towel
With a spotted pattern?

What shall I show
To Yanshichi-san of Yabe?
The Gio Festival and Water
caltrop flowers?

Yanshichi-san of Yabe
Frequents the brothel.
Eventually he will
Run through his fortune.

1. Ina

Στις κοιλάδες της Ina στο
Shinsyu, τα λουλούδια λούφας
είναι πεντάνθιστα
Να πάρω μεταξοσκώληκες,
ή να βρώ έναν σύζυγο;
Στην Ina βλέπω το λαμπάδιασμα
της δύσης, μάλλον πρέπει να
αντανακλάται στο Takato.
Αύριο θα κάνει καλή μέρα;
να πουλήσω κουκούλια;
Τα αστέρια τρεμοπαίζουν
την νύχτα πεφτεί παγετός στα
φύλλα της μουριάς.
Αυτά τα αστέρια είναι άραγε η
Altair και ο Βέγας;
η αυγή ακόμη να έρθει.

2. Σαλπάροντας

Έρθε η ώρα του χωρισμού,
πέυκα απομακρυσμένα,
εδώ στην Kashidate, έχω ήδη
ξεσπάσει στα κλάματα.

Βράχια που βρίσκεστε στα ρηχά
της Yaene της νήσου Hachijo
γιατί δεν σταματάτε την
παλίρροια?

Καθώς η στερνή γραμμή του
πλοίου χάνεται, σποκεύεις να
δραπετεύσεις, λέγοντας ότι και οι
δεσμοί μας κόπηκαν?

Στην Yaene της νήσου Hachijo
το βροχοπούλι πετώντας
ακουλουθεί. Τώρα που το πλοίο
έφυγε, γιατί δεν πεθαίνεις?

3. O Yanshichi της Yabe

Τι να αγοράσω
για τον Yanshichi-san της Yabe;
Μια κόκκινη πετσέτα χεριών
με ένα μοτίβο με βούλες;

Τι θα δείξω
στον Yanshichi-san της Yabe;
Το φεστιβάλ της Gion και τα
λουλούδια;

Ο Yanshichi-san της Yabe
συχνάζει το πορνείο.
Τελικά εκεί θα χαλάσει όλη την
περιουσία του.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ SHONORITIES ABOUT SHONORITIES

Το σύνολο Shonorities είναι ένα σύνολο καλλιτεχνών προώθει νέα έργα απο συνθέτες διαφορετικής εθνικής καταγωγής. Παράλληλα με αυτά τα νέα έργα οι συναυλίες περιέχουν καθιερωμένο ρεπερτόριο, το οποίο έχει επιλεγεί ειδικά έτσι ώστε η εκδήλωση να αποτελεί μια ενιαία θεματική ενότητα.

Οι παραστάσεις του συνόλου έχουν χρηματοδοτηθεί μέχρι τώρα απο ιδρύματα όπως το Japanese Society for the Promotion of Science (JSPS), Calouste Gulbenkian Foundation, British Council, Daiwa Anglo-Japanese Foundation και the Sawakawa Foundation. Το σύνολο Shonorities έχει παρουσιάσει συναυλίες στην Ιαπωνία στο Πανεπιστήμιο Μουσικής και Καλών Τεχνών του Τόκιο, Sapporo Kitara Concert Hall, Kushiro Cultural Hall, το Πανεπιστήμιο Canterbury Christ Church στην Αγγλία και σε φεστιβάλ όπως το Ekon Festival και Canterbury Festival (Αγγλία) και το Art Pass Festival (Ιαπωνία). Το 2010 το σύνολο πραγματοποίησε ηχογραφήσεις για το CD του Βασίλη Αθανασιάδη *Clouds that I Like*, το οποίο κυκλοφορεί απο την δισκογραφική εταιρία Saragasso. Το 2013 ολοκληρώθηκαν περεταίρω ηχογραφήσεις διαφόρων κομματιών του Αθανασιάδη, σε πρωτοποριακούς συνδιασμούς δυτικών και Ιαπωνικών παραδοσιακών οργάνων που θα κυκλοφορήσει το 2014 και αρχές του 2015 από την ίδια εταιρία. Για περισσότερες πληροφορίες παρακαλούμε δείτε στην ιστοσελίδα www.shonorities.com

SHONORITIES is a diverse group of performers and composers committed to promoting a range of repertoire that encompasses a wide spectrum of musical styles including old, contemporary and traditional pieces. By blending a variety of musical cultures, SHONORITIES aims to show the potential of the cross cultural collaboration in the contemporary music creation. The collaboration with choreographers and dancers, lighting designers and the inclusion of electronics enhance the performance experience. The unity of the concerts is achieved by introducing a theme that underscores the repertoire.

SHONORITIES' past projects feature works for a variety of instrumental combinations including female voice and traditional Japanese instruments supported by organisations such as the Japanese Society for the Promotion of Science (JSPS), Calouste Gulbenkian Foundation, British Council, Daiwa Anglo-Japanese Foundation and the Sawakawa Foundation. Past performances include the Tokyo University of Music and the Arts, Sogakudo Hall, Sapporo Kitara Concert Hall, Kushiro Cultural Hall in Japan, Canterbury Christ Church University and Riverside Studios in the UK, Nakas Conservatoire and Vafopoulio Cultural Hall in Greece and participated in festivals such as the Canterbury Festival and the Ekon Festival (UK) and the Art Pass Festival (Japan). In 2010 the group recorded Basil Athanasiadis' CD *Clouds that I Like* that was released under the UK-based label Saragasso. In 2014 and 2015 SHONORITIES will release two more new CDs under the same label.

For more information please visit our website www.shonorities.com

ARTISTS

Shie-Shoji – Μέτζο Σοπράνο

Η Shie έλαβε από μικρή μαθήματα χορού από την μητέρα της που είναι καταξιωμένη χορεύτρια και δασκάλα κλασσικού Ιαπωνικού χορού και στην συνέχεια σπούδασε κλασικό και σύγχρονο χορό.

Στην Αγγλία, άρχισε σπουδές κλασσικού τραγουδιού και θεάτρου στο Trinity College of Music του Λονδίνου με τον John Wakefield και στο Royal Welsh College of Music and Drama με την Myriam Bowen, κερδίζοντας την υποτροφία του οργανισμού Sir Geraint Evans.

Έχει ερμηνεύσει ρόλους, όπως την Nancy στον Albert Herring, Katisha στο Mikado, Mercedes στην Carmen, Fortuna στην L'Incoronazione di Poppea και Zima στο Indes Galantes. Η Συμμετοχή της σε μουσικά σύνολα περιλαμβάνει και διεθνείς τουρνέ με τη National Reis Opera, καθώς και με την Carl Rosa Opera Company, με την οποία συνεργάστηκε στην παραγωγή Miss Saigon (2005-2006). Ακόμη, έχει εμφανιστεί σε παραστάσεις μουσικού θεάτρου ως Kaye στην Soap Opera και Clo Clo στο Merry Widow.

Ως σολίστ, έχει τραγουδήσει στο Requiem του Mozart και στο Salve Regina του Haydn με τη National Chamber Orchestra της Ουαλίας, στο Gloria του Vivaldi και στο Passion and Resurrection του Jonathan Harvey, στον καθεδρικό ναό του Canterbury.

Από το 2007 και ως σήμερα η Shie είναι η κύρια τραγουδίστρια του συνόλου Shonorities, έχοντας συνεργαστεί με καθιερωμένους συνθέτες όπως την Evelyn Ficarra, τον Roderick Watkins και τον άντρας της Βασίλη Αθανασιάδη. Από το 2009, πραγματοποίησε σειρά εμφανίσεων σε σύνολα που περιλάμβαναν

σκηνικά δρώμενα η συνδυασμό δυτικών και Ιαπωνικών οργάνων που έλαβαν χώρα στην Ιαπωνία (Art Pass Festival, Sogakudo Hall), Μεγάλη Βρετανία (Ekon Festival) και Ελλάδα (Βαφοπούλειο).

Τον Δεκέμβριο 2010 συνεργάστηκε με την βιολονίστρια Aisha Orazbayeva για την πραγματοποίηση συναυλίας με κομμάτια του Kafka Fragments του Kurtag στο γνωστό Café Oto του Λονδίνου. Το 2010 ηχογράφησε το Jardin D'Iris για φωνή και βιολί, για την δισκογραφική εταιρία Sargasso. Επίσης, το 2013 συμμετείχε στην ηχογράφηση του κύκλου τραγουδιών Ko-uta του Βασίλη Αθανασιάδη (για φωνή, βιολί και shō), τα οποία θα κυκλοφορήσει από την ίδια εταιρία.

Shie-Shoji – Mezzo Soprano

Shie Shoji studied at Trinity College of Music and the Royal Welsh College of Music, supported by Sir Geraint Evans Scholarship. Prior to commencing her vocal study Shie trained extensively as a dancer. As a vocalist of Shonorities, Shie has been actively collaborating to create new staged works with musicians and other artistic disciplines, in particular –dance, drama, film. Notable collaborators include composers such as Basil Athanasiadis, Evelyn Ficarra, Roderick Watkins, May Kay Yau and the choreographer Sarah Fahie.

Her operatic roles include; SWALLOW in Happy Prince, NANCY in Albert Herring, KATISHA in Mikado, MAD MARGARET in Ruddigore, SHEPERDESS in King Arthur, FORTUNA in L'Incoronazione di Poppea, ZIMA in Les Indes Galantes, and MERCEDES in Carmen. Shie has also worked at the National Reis Opera on their productions of Turandot, I Due Foscari and Boris Godoenov (Netherlands national tour), with Cameron Mackintosh Production of Miss Saigon and with Carl Rosa Opera Company CLOCCO in The Merry Widow.

New dance/music theatre works credits include; a solo singer in Love Suicide at Amijima, (The Chikamatsu Project, Riverside Studios), Evelyn Ficarra/Sarah Fahie's Submarine (Robin Howard Dance Theatre) and later broadcast on Resonance FM.KAYE in Soap Opera (Albany Theatre), Night bed is in mess (Ficarra/Fahie), Kurtag's Kafka Fragmente (Vafopoulio Theatre, Greece). In December 2012 Shie participated at the Café Oto concert series, performing pieces from Kurtag's Kafka Fragments. Shie also was featured at the recording of the CD "Clouds that I like" by Basil Athanasiadis, which was released in 2012 under the UK-based label Sargasso (www.sargasso.com).

In 2013, she recorded the song cycle Ko-uta, by Basil Athanasiadis, for violin, voice and shō, which will be released under the same label in 2014.

Πέτρος Στεργιόπουλος – Φλάουτο

Αποφοίτησε με δίπλωμα Άριστα παμψηφεί από το Ωδείο Αθηνών (Τάξεις Δ. Φωτόπουλου, Urs Ruttimann) ερμηνεύοντας σε πανελλήνια πρώτη το κοντσέρτο του A. Jolivet καθώς και έργο δικής του σύνθεσης. Masterclasses με τους Marrion, Gerard, Kovacs, Kroeper, Jans διαδέχθηκαν μαθήματα ιστορικά ενήμερης ερμηνείας σε ιστορικά φλάουτα με τους St. Preston (Dartington School of Arts, Αγγλία), Chr. Gurtner (Austria Barock Akademie) και St. Bet (Scuola di Musica Antica Venezia).

Ως σολίστ έχει συμπράξει με την Ελληνική Ορχήστρα Πατρών (διευθ. Saulius Sondeckis) καθώς και με την Sinfonietta Ορχήστρα Εγχόρδων (διευθ. Γ. Αραβίδης). Εκτός από την Ελλάδα, εμφανίσεις σε Γερμανία (Δημαρχιακό Μέγαρο, Ανόβερο) και Αυστρία (Μουσείο Ιστορίας της Τέχνης, Αίθουσα "Hofmannsthal", Βιέννη, Πύργος Rothchild, Weidhofen) συνυπάρχουν με την έντονη διδακτική του δραστηριότητα σε Αθήνα και επαρχία (καθηγητής φλάουτου / μουσικής δωματίου Δημοτικού Ωδείου Λιβαδειάς).

Ως έκτακτος συνεργάτης έχει εμφανιστεί με την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών (διεύθ. Τάτσης Αποστολίδης), τη Συμφωνική του Δήμου Αθηναίων και την ορχήστρα I maestri (διευθ. Αναστάσιος Στρίκος).

Με το σύνολο ΈΜΠΙΝΕΟΣ φυλλομετρά τη σπάνια εργογραφία ενώ ως απόφοιτος Δημοσιογραφίας (Ινστιτούτο Ακμή,1998) με ειδίκευση στην ειδησεογραφία ηλεκτρονικών μέσων (Ίδρυμα Μπότση 1999), στρέφει το μουσικογραφικό του ενδιαφέρον γύρω από την ιστορία των Ελλήνων φλαουτιστών.

Ως ειδικός συνεργάτης του τμήματος έρευνας και ανάπτυξης της Ελληνογερμανικής Αγωγής σε θέματα διδασκαλίας του φλάουτου έχει εργαστεί στα προγράμματα VEMUS, Prelude. Με στόχο την ενθάρρυνση της μουσικής εκπαίδευσης σε ακριτικές περιοχές της χώρας μας συντονίζει το πρόγραμμα "Εξ Αποστάσεως Μουσική Αγωγή".

Petros Stergiopoulos – Flute

He studied at the Conservatory of Athens and graduated with Diploma in Flute Performance (classes of D. Fotopoulos and U. Ruettimann. His participation in master-classes with A. Marion, J.C. Gerard, L. Kovacs, A. Kroeper and C. Jans, urged him to take lessons in historically informed performance on historical flutes under St. Preston (Darlington International Scholl of Arts), Christian Gutner Austria Barock Academie) and Stefano Bet (Scuola di Musical Antica Venezia).

As a soloist on baroque and classical repertoire he appeared with the Hellenic Orchestra of Patras and the Athens Sinfonietta. Performances outside Greece have included Hannover-Germany (Neues Rathaus) and Vienna-Austria (Kunsthistorisches museum, Haus Hofmannsthal, Rothschildschloss Weidhofen). His love for the rare flute repertoire gave birth to the Empneos Ensemble. His love for musicography (IVT degree in Journalism) gave birth to a Greek translation of Dayton Millers book on Theobald Boehm's treatise for the Flute and inspired ongoing researches on Greek flutists of the past. Petros Stergiopoulos' interests are divided in selected chamber music appearances, in cities and festivals around Greece, as well as in teaching. As a special associate to the Department of Research & Development of Ellinogermaniki Agogi private school he works on innovative methods of musical instrument teaching through the use of ICT as well as in social networking projects for stimulating music education in remote areas.

Ευγενία Βοτανοπούλου – Πιάνο

Η Ευγενία Βοτανοπούλου σπούδασε μουσική στο Εθνικό Ωδείο Αθηνών και στο Ωδείο Αγίου Στεφάνου από όπου σε ηλικία 15 ετών πήρε το Πτυχίο Πιάνου, με βαθμό Άριστα παμψηφεί, με καθηγήτρια την Λίλια Μπογιατζιέβα ενώ την ίδια χρονιά διακρίθηκε με το *α' βραβείο* σε διαγωνισμό νέων καλλιτεχνών. Το 1992 αποφοίτησε από το Εθνικό Ωδείο Αθηνών με Δίπλωμα Πιάνου, *Άριστα παμψηφεί* και βραβείο, στην τάξη της Λουντμίλας Στογιάνοβα. Παράλληλα σπούδασε Ανώτερα Θεωρητικά αποκτώντας τα *Πτυχία Αρμονίας και Αντίστιξης* με τον Μιχάλη Ροζάκη, το πτυχίο *Φούγκας* με την Αρετή Γκέκα και Διεύθυνσης χορωδίας με την Όλγα Αλεξοπούλου.

Πήρε μέρος σε σεμινάρια ερμηνείας, παιδαγωγικής και διδασκαλίας μουσικής και πιάνου, σημαντικών καλλιτεχνών στην Ελλάδα και στην Αυστρία.

Έχει εμφανιστεί ως σολίστ πιάνου αλλά και σε πολλές συναυλίες μουσικής δωματίου με διαφορετικά σχήματα, στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, στο Παλλάς, στον Παρνασσό, στα Μενάνδρεια του δήμου Κηφισιάς και σε άλλους συναυλιακούς χώρους και φεστιβάλ στην Ελλάδα και την Τουρκία, καθώς επίσης και σε Χορωδιακά Φεστιβάλ συνοδεύοντας την Χορωδία της Αργυρούπολης και την Χορωδία της Τράπεζας της Ελλάδας σε Ελλάδα, Σερβία και Γερμανία.

Το 1998 εκπροσώπησε την Ελλάδα στην "Β' Παγκόσμια Μουσική Συνάντηση Γυναικών" και συμμετείχε στο ομώνυμο cd. Έχει ηχογραφήσει για την Ελληνική Ραδιοφωνία. Έχει επίσης ηχογραφήσει κομμάτια για πιάνο σε Ελλάδα και Ιαπωνία καθώς και δική της μουσική για παιδικό βιβλίο μουσικοκινητικής έκφρασης. Έχει αναπτύξει έντονη παιδαγωγική δραστηριότητα ως καθηγήτρια Μουσικής και Πιάνου στο Β' Αρσάκειο Δημοτικό Σχολείο Ψυχικού όπου εργάζεται από το 1995. Είναι μέλος του Πανελληνίου Συλλόγου Διευθυντών Χορωδιακών και Οργανικών Συνόλων.

Evgenia Votanopoulou – Piano

Evgenia Votanopoulou was born and educated in Athens, Greece.

She started playing the piano at the age of five and after ten years she won her first award as a young pianist. She studied with L. Boyadjieva, A. Papastefanou and L. Stoyanova and in 1992 she graduated with *distinction* from the National Conservatory of Athens, Greece, having obtained the *Diploma of Piano*, *Diploma of Advanced Theory Studies* (harmony, counterpoint, fugue) and the *Diploma of Choir conducting*. She has given numerous performances as a soloist, a chamber musician and piano accompanist among others with the Choir of Bank of Greece in Greece, Serbia, Germany and Turkey.

In 1998 Evgenia represented Greece at the "Second International Women's Musical Meeting" and participated at the recording of the homonymous cd.

She has performed for the National Hellenic Radio and recorded two solo piano works in Tokyo, Japan, by the composer Basil Athanasiadis for a CD released under the UK-based CD label Sargasso (2014).

She has also recorded her own music for a book on kinaesthetic activities for children.

She is currently a Professor of Piano and Professor of Music at the Arsakeio School of Athens.